

ข้อบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเต็ง

เรื่อง
การขายแร่ พ.ศ. 2549

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเต็ง
อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเต็ง
เรื่อง การขายของเร่ พ.ศ. 2549

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเต็ง เรื่อง การขายของเร่ พ.ศ. 2549

เหตุผล

ด้วยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 43 ได้กำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขายของเร่ ประกอบกับ มาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 บัญญัติให้ตราเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล จึงจำเป็นต้องตราเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเต็ง
เรื่อง การขายของเร่ พ.ศ. 2549

.....

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเต็ง ว่า เรื่อง การขายของเร่ พุทธศักราช 2549 ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเต็ง อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พุทธศักราช 2535 ประกอบมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาพาบลและองค์การบริหารส่วนตำบลพุทธศักราช 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเต็ง และนายอำเภอกระสัง จึงตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ขึ้นไว้ดังนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเต็ง เรื่อง การขายของเร่ พ.ศ. 2549”

ข้อ 2 ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเต็ง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเต็งแล้ว

ข้อ 3 ข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเต็ง

ข้อ 4 ในข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายถึง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเต็ง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายถึง เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

“ผู้ขายเร่” หมายถึง ผู้นำอาหาร น้ำแข็ง หรือสิ่งของอย่างอื่นเที่ยวขายในที่หรือทาง สาธารณสุขโดยลักษณะเป็นการเร่ขาย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายถึง สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและ ประชาชนใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

ข้อ 5 ห้ามมิให้บุคคลใดทำการเร่ขายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเต็งเว้นแต่ได้รับ อนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 6 ประเภทผู้เร่ขาย จำแนกตามลักษณะของสินค้าดังนี้ คือ

1. ผู้เร่ขายเนื้อสัตว์ต่างๆ เช่น เนื้อโค สุกร ปลา กุ้ง หอย ปู ฯลฯ เป็นต้น
2. ผู้เร่ขายของหมักดอง เช่น ปลาร้า ปลาเจ่า ปลาเค็ม เนื้อเค็ม กะปิ น้ำปลา หอย ดอง เต้าเจี้ยว หรืออื่นใดทำนองที่กล่าวนี้
3. ผู้เร่ขายอาหารที่มีเครื่องปรุงไว้เสร็จแล้ว ซึ่งผู้ซื้อได้บริโภคทันที เช่น ข้าวแกง ก๋วยเตี๋ยว เนื้อสะเต๊ะ ขนมต่างๆ เช่นอื่นใดทำนองที่กล่าวนี้

4. ผู้ร่ายเครื่องตีต่างๆ เช่น น้ำชา กาแฟ ไส้กรอก น้ำหวาน น้ำแข็ง หรืออื่นใด

ทำนองที่กล่าวมา

5. ผู้ร่ายผลไม้ต่างๆ

ข้อ 7 ผู้ใดมีความประสงค์รับอนุญาตเป็นผู้ร่าย ให้ยื่นเรื่องราวขอรับใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนดไว้ กับต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ฉบับละ 100 บาท เว้นแต่พืชผลสัตว์ที่หามาได้เป็นครั้งคราว ซึ่งผู้ร่ายมิได้ประกอบการค้าเป็นปกติ

ข้อ 8 ใบอนุญาตฉบับหนึ่งๆ ให้ใช้ได้เฉพาะการผู้ร่ายคนเดียวที่มีนามในใบอนุญาตเท่านั้น แต่ผู้รับอนุญาตจะขอระบุผู้ร่ายในครัวเรือนเดียวกันไว้ในใบอนุญาตไม่เกินกว่า 3 คน ก็ได้

ข้อ 9 ผู้ใดได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ร่าย ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในการ ขาย ทำ ประกอบ ปูรอง สะสมอาหาร หรือน้ำแข็ง รวมทั้งภาชนะ น้ำใช้ และของใช้อื่นๆให้ต้องด้วยสัญลักษณ์ดังนี้

1. ต้องดูแลรักษาสถานที่ ปูรอง ประกอบ สะสม ให้ได้สัญลักษณ์อยู่เสมอ
2. ต้องมีน้ำสะอาดไว้ใช้ให้พอ
3. ต้องให้อยู่ในความควบคุมของตนเองตลอดจนจำเอง แต่งกายให้สะอาดเรียบร้อย

ในเวลาขาย

4. ห้ามมิให้ใช้จ้าง วาน บุคคลที่ป่วย หรือสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อ หรือโรคที่น่ารังเกียจ ประกอบ ปูรอง สะสม ขายอาหารหรือน้ำแข็ง

5. ห้ามมิให้ขายอาหารหรือน้ำแข็งให้ผู้ป่วยที่เป็นโรคเรื้อน หรือโรคอันพึงรังเกียจ บริเวณ โดยใช้เครื่องใช้ และภาชนะของผู้ร่าย

6. ต้องรักษาเครื่องประกอบในการบริโภคให้สะอาดอยู่เสมอ
7. ต้องนำใบอนุญาตไปด้วยทุกครั้งที่ทำกรขาย
8. ต้องปฏิบัติตามคำแนะนำที่ขอด้วยการอนามัยของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
9. ต้องใช้เครื่องมือปกปิดอาหารและภาชนะหรือเครื่องใช้สำหรับการขาย ทำ

ประกอบ สะสมอาหาร หรือน้ำแข็ง ให้พ้นฝุ่นละออง และแมลงวัน หรือตัวแมลงอื่นๆและต้องรักษาให้สะอาดใช้การได้ดีอยู่เสมอ

10. น้ำที่ใช้ปูรอง แะ ล้างอาหาร ล้างภาชนะ ต้องใช้น้ำที่สะอาด

11. ห้ามมิให้นำอาหารไปขาย หรือวางขายในที่ซึ่งไม่เป็นการปลอดภัยแก่ผู้บริโภค

ข้อ 10 ห้ามผู้รับใบอนุญาตซึ่งมีเหตุควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อ ที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจว่าเป็นพาหะและได้รับแจ้งความเป็นหนังสือแล้ว ว่าตนเป็นพาหะของโรคติดต่อไม่ให้เป็นผู้ร่าย

ข้อ 11 ให้ผู้ร่าย ขายอาหารปูรองสำเร็จได้โดยไม่จำกัดเวลา

ข้อ 12 ใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงเขตอำนาจองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเต็งเท่านั้น

ข้อ 13 ถ้าผู้รับใบอนุญาตหรือลูกจ้างของผู้รับใบอนุญาต ไม่ปฏิบัติตามความในข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต เสียได้ แต่การสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้น ให้ทำได้ครั้งหนึ่งไม่เกิน 7 วัน

ข้อ 14 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ มีความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 4,5 พ.ศ. 2546

ข้อ 15 ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเต็ง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกคำสั่งวางระเบียบเพื่อรักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2549

(ลงชื่อ)

ประสพ บวรรัตนกุล

(นายประสพ บวรรัตนกุล)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเต็ง

อนุมัติ

(ลงชื่อ) สมคิด ศิริพันธ์พิริยะะ

(นายสมคิด ศิริพันธ์พิริยะะ)

นายอำเภอกระสัง

29 กันยายน 2549